

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl a vyhlásil v hlavním líčení konaném dne 21. srpna 2020 v Brně, v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miloše Žďárského a přísedících Rudolfa Čejky a Drahomíry Bartoníkové,

takto:

Obžalovaný

R.D., narozen XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, doručovací adresa XXXXX

uznává se vinným, že

1. v přesně nezjištěné době ve druhé polovině měsíce srpna 2017, v bytě č. XXXXX, v domě na ulici XXXXX, kde byl na návštěvě u M.N., narozené XXXXX, a kde ve stejnou dobu pobývala u své tety rovněž S.H., narozená XXXXX (dále jen poškozená), ve chvíli, kdy obžalovaný s poškozenou seděli sami v obývacím pokoji na sedací soupravě a sledovali televizi, obžalovaný počal poškozenou přes její výhrady osahávat na stehnech směrem k rozkroku a poté, kdy poškozená opustila místnost a po chvíli se vrátila zase zpět, stál již obžalovaný vedle sedací soupravy s obnaženým penisem, poškozenou chytil za zápěstí a přitáhl ji zády k sobě do předklonu, poté jí stáhl legíny ke kolenům a přestože mu poškozená říkala, aby přestal, snažila se natáhnout si legíny zpět a plakala, zakryl jí rukou ústa a dvakrát jí zezadu zasunul penis do vagíny a jednání zanechal dočasně poté, kdy uslyšel zvuky z chodby bytu a poté poškozenou následoval do dětského pokoje, kde ji opět osahával na hýždích a na prsou a jednání zanechal až poté, když se mu poškozená vytrhla a odešla,
2. v přesně nezjištěné době v měsíci srpnu 2017, asi týden po jednání popsaném v bodě 1, v prostorách za domem na ulici XXXXX se obžalovaný před poškozenou obnažil, chytil ji za

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

ruku a požadoval po ní, aby mu sáhla na penis, avšak poškozená se mu vysmekla a z místa odešla,

přičemž v důsledku popsaného jednání se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, která ji citelně omezovala v obvyklém způsobu života po dobu nejméně jednoho roku,

tedy

- jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží a na dítěti a uvedeným činem způsobil těžkou újmu na zdraví (v bodě 1),
- na místě veřejnosti přístupném se dopustil hrubé neslušnosti (v bodě 2),

čímž spáchal

- zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku (v bodě 1),
- přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku (v bodě 2)

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

5,5 (pět a půl) roku.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným v hlavním líčení byl zjištěn následující skutkový děj.
2. Obžalovaný R.D. v době a na místě popsaném ve výroku tohoto rozsudku pod bodem 1 nejprve osahával poškozenou S.H. na stehnech směrem k rozkroku a posléze poškozené stáhl legíny a přes odpor poškozené si tuto otočil k sobě zády a 2x jí zezadu zasunul penis do vagíny a poté, když byl z popsaného jednání vyrušen v bytě se nacházející M.N., následoval poškozenou do dětského pokoje, kde tuto opětovně osahával tentokrát na hýždích a na prsou a jednání zanechal až poté, když se mu poškozená vytrhla a odešla.
3. Asi týden po výše popsaném jednání na místě popsaném pod bodem 2 výroku tohoto rozsudku se obžalovaný před poškozenou obnažil, chytil ji za ruku a požadoval po ní, aby mu sáhla na penis, avšak poškozená se vysmekla a z místa odešla. V důsledku obou popsaných jednání obžalovaného se následně u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, která tuto citelně omezovala v obvyklém způsobu života po dobu nejméně jednoho roku.
4. Na tomto místě je třeba uvést, že ve věci byl již 25. 10. 2019 vyhlášen první rozsudek, jímž byl obžalovaný R.D. uznán vinným spácháním skutků popsaných a kvalifikovaných stejně jako v tomto rozsudku a rovněž uložený trest koresponduje s rozsudkem vyhlášeným nově.
5. K druhému rozhodnutí ve věci došlo z důvodu usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 27. 2. 2020, jímž byl z podnětu odvolání obžalovaného původní rozsudek ve věci zrušen v celém rozsahu podle § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu a věc byla vrácena zdejšímu soudu podle § 259 odst. 1 trestního řádu. Podstatou tohoto zrušujícího rozhodnutí odvolacího soudu je závěr, že ve významných ohledech je stávající rozsah dokazování nedostatečný, a to zejména k závěrům nalézacího soudu, z nichž se podává, že u poškozené S.H. se rozvinula posttraumatická stresová

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

porucha, která ji citelně omezovala v obvyklém způsobu života po dobu nejméně jednoho roku, přičemž z rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 751/2017, jež je pro řešení této otázky klíčové, se podává, že pro závěr o tom, že posttraumatická stresová porucha je delší dobu trvající poruchou zdraví a tedy těžkou újmou na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku, nepostačí pouhé zjištění o jejím přetrvávání po relativně dlouhou dobu, ale je nutno, aby představovala velmi citelnou újmu v obvyklém způsobu života poškozené, přičemž musí být spojena s takovými potížemi, které nejenže trvají delší dobu, ale poškozené brání v obvyklém způsobu života, do něhož jí vážně zasahují tak, že se nemůže projevovat a chovat podle svých zvyklostí a obstarávat si obvyklým způsobem své životní potřeby a uspořádat své sociální poměry. S odkazem na výše uvedené je tedy nezbytná konkretizace v těch směrech, v jakých tato porucha bránila poškozené v obvyklém způsobu života a jak jí do něj vážně zasahovala tak, že se nemohla projevovat a chovat podle svých zvyklostí, obstarávat si obvyklým způsobem své životní potřeby a uspořádat své sociální poměry. Pro vyřešení těchto otázek tedy dosavadní obsah provedených důkazů nepostačuje a je třeba zejména

- vyžádat zdravotnickou dokumentaci praktického lékaře a v jejím obsahu se zabývat otázkami geneze zdravotního stavu poškozené, jakož i skutečností, zdali v době následující po žalovaných skutcích praktického lékaře navštívila se somatickými potížemi, které mohly být příznakem posttraumatické stresové poruchy,
- dále je třeba vyžádat dokumentaci kontaktu poškozené s N.Š. a s J.V., pokud k nim došlo nad rámec zpráv, které jsou součástí podkladové části znaleckého posudku z odvětví psychiatrie,
- dále je třeba vyžádat podrobnou zprávu škol, které poškozená navštěvovala v době předcházející, ale i zacházející projednávané trestné činnosti, se zaměřením na potíže poškozené se studiem, na otázku absencí poškozené ve vyučování, at' už omluvených či neomluvených, na otázky jejího prospěchu, jakož i na její chování v kolektivu spolužáků, jeho abnormality apod.,
- konečně je zapotřebí všechny opatřené zprávy předložit minimálně znalkyni, která zpracovala znalecký posudek z odvětví psychiatrie, k podání dodatku znaleckého posudku stran jejich vyhodnocení v souvislosti s otázkou posttraumatické stresové poruchy poškozené a její intenzity, popřípadě jejích konkrétních projevů.

Teprve na základě takto provedeného dokazování bude mít nalézací soud prostor pro závěrečné hodnocení provedených důkazů, v němž je třeba vyhodnotit otázku toho, zda některé obtíže poškozené zdravotního charakteru, popř. při studiu opravdu mají původ v posttraumatické stresové poruše, nebo zda nemají kořeny v době předcházející žalované trestné činnosti. Nově opatřené důkazy bude třeba vyhodnotit s důkazy již opatřenými a bude třeba se pečlivě zabývat případnými konkrétními omezeními v obvyklém způsobu života. Je třeba zkoumat i otázku intenzity případných psychických obtíží poškozené, popř. toho, zda se projeví i somaticky. Dále byl nalézací soud zavázán provést i další důkazy, jejichž potřeba se ukáže v dalším postupu řízení, popř. reagovat i na argumentaci obhajoby.

6. Pokud jde o dosud provedené důkazy, pak soud vycházel z výpovědi obžalovaného, svědkyň S.H. ml., S.H. st., B.Č., E.D. a M.N., z obsahu výsledku znalkyň v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie dětí a dospělých a odvětví psychiatrie se specializací klinická psychologie a konečně i z obsahu spisového materiálu předloženého stranám k nahlédnutí. V doplněném dokazování v rámci hlavního líčení konaného dne 21. 8. 2020 pak došlo k opětovnému výsledku znalkyně v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie dětí a dospělých a k předložení zbývajících listinných důkazů stranám k nahlédnutí a k jejich provedení.
7. Obžalovaný R.D. (č. l. 72-76, 160-162) uvedl, že se trestné činnosti kladené mu za vinu nedopustil. Poškozenou zná od malička, jsou širší rodina. V předmětném období se skutečně nacházel společně s poškozenou v bytě u své tety na XXXXX a dívali se společně s poškozenou na televizi. V pokoji byli sami a poškozená se k němu přiblížila a počala ho hladit rukou po stehně směrem k penisu. Okřikl ji, co jí to vůbec napadá a z pokoje odešel. Pokud jde o jednání, kterého se měl dopustit za domem XXXXX, pak rovněž to, co uvádí poškozená, není pravda. Normálně prošel

kolem hřiště, kde potkal poškozenou, pozdravil ji a šel dál. Nechápe, jak si to všechno poškozená mohla vymyslet a poté, co o záležitosti přemýšlel, dospěl k závěru, že je to součást spiknutí rodiny poškozené vůči němu, neboť v minulosti řekl matce poškozené, že otec poškozené je jí nevěrný, jejich rodiny se poté pohádali a toto je zřejmě součást jejich pomsty. V rámci doplnění dokazování v hlavním líčení dne 21. 8. 2020 nic podstatného neuvedl.

8. Svědčce S.H. ml. (č. l. 99-103) v přípravném řízení uvedla, že obžalovaný je syn bratrance jejího otce. Někdy ve druhé polovině srpna 2017 byla v bytě u své tety M.N. na ulici XXXXX, kde se nacházel i obžalovaný. Ona se nachystala na spaní, osprchovala se, oblékla si už jen tričko a legíny bez spodního prádla a sedla si k obžalovanému na sedačku, aby se dívali na televizi. Teta M.N. uklízela vedle v pokoji a malá P. už spala. Obžalovaný se v jednu chvíli k ní přisunul, začal ji osahávat na stehně směrem k rozkroku. Ona se ohradila, ruku mu dala pryč, ale obžalovaný v tomto počínání pokračoval. Potom šla pomoci tetě se záclonou. Nic jí neřekla, protože se styděla a nechtěla dělat v rodině rozbroje. Domnívala se, že obžalovaný toho už nechá a vrátila se zpět do pokoje, kde však obžalovaný na ni čekal tak, že měl stažené kalhoty, takže byl od pasu dolů nahý, chytil ji za ruku, přitáhl k sobě, otočil ji zády, stáhl jí legíny nad kolena, a přestože se pokoušela legíny natáhnout zpátky a ohrazovala se, ať toho nechá, on nepřestal, ohnul ji směrem dopředu, zacpal jí rukou pusu a dvakrát jí zasunul penis do vagíny. V tu chvíli ale obžalovaný zaslechl tetu, jak jde po chodbě, jednání zanechal a natáhl si kalhoty. Pak jí teta řekla, ať jde zkontrolovat malou P., ona odešla do dětského pokoje, kam však obžalovaný za ní přišel a zase ji osahával, chytil ji za zadek a za prsa. Také jí říkal, že v dospělosti bude mít prsa větší a ať to, k čemu došlo, nikomu neříká, neboť by z toho byly problémy. Ona se mu vytrhla a odešla. Tetě opět nic neřekla. Asi za týden, když byla s malou P. na procházce za domem na ulici XXXXX, za nimi přišel obžalovaný, řekl, že si budou hrát na schovku a když P. pooděšla, on vytáhl z kalhot penis, chytil ji za ruku a žádal ji, ať mu na něj sáhne. Ona se mu vysmekla a i s malou P. odešly. S nikým se o těchto záležitostech následně nebavila, až někdy v září nebo říjnu 2017 se svěřila spolužačce B.Č., která jí poradila, aby věc řekla rodičům. Ona to však nedokázala a až mnohem později, když se s matkou náhodně bavily o vztazích, tak začala brečet a matce vše vypověděla. Slyšel to i její otec a šli to následně řešit do rodiny obžalovaného, kde jim musela všechno vypovědět. Oni zavolali obžalovaného, který když přišel, tak hned spustil, „že jsem to chtěla já, že jsem mu říkala, že ho miluju.“ Pokud jde o pohlavní styk s jinou osobou nežli s obžalovaným, tak někdy v dubnu 2018 chodila s chlapcem, se kterým měla jednu pohlavní styk.
9. Svědčce S.H. st. (č. l. 108-110, 162-164) jako matka poškozené uvedla, že se o věci dozvěděla od dcery někdy v březnu 2018. Vedly spolu rozhovor matky s dcerou o vztazích, když tu najednou se poškozená rozplakala a po chvíli jí řekla, že jí obžalovaný ublížil. Byl u toho i její manžel a hned šli věc řešit k rodičům obžalovaného a ti zavolali obžalovaného do bytu a on, aniž by si vyslechl, co přišli řešit, začal pokřikovat, že její dcera to chtěla, že ho miluje a pak křičel na poškozenou „tys to chtěla, tys to chtěla.“ Z toho, co na ně křičel, pochopila, že ví úplně všechno to, co jí dcera sdělila a bylo jí jasné, že dcera mluví pravdu. Následně šli věc oznámit na policii a teprve po výslechu na policii se od dcery dozvěděla, co se konkrétně stalo, tedy že ji obžalovaný osahával, když se dívali na televizi, že jí chtěl sahat mezi nohy, že mu dcera ruku oddělávala a potom že jí stáhl kalhoty, dal jí ruku přes pusu a vnikl do ní penisem. O jednání obžalovaného popsáném pod bodem 2 obžaloby se od dcery dozvěděla rovněž až u výslechu. Psychický stav její dcery se po tomto incidentu zhoršil, je uzavřená, straní se lidí a ve škole je nesoustředěná. Nechce jíst, nespí a má častější problémy s břichem. Dále se jí dcera svěřila s tím, že asi půl roku poté, co se staly události s obžalovaným, chtěla na všechno zapomenout a tehdy měla pohlavní styk se svým přítelem.
10. Svědčce B.Č. (č. l. 79-80, 166) uvedla, že jí poškozená jako kamarádce a spolužačce někdy v listopadu 2017 sdělila, že se jí stala u její tety dost nepříjemná věc. Popsala jí, že její bratranec ji osahával na noze, na prsou, a když se do místnosti posléze vrátila znovu, měl bratranec stažené kalhoty, chytil ji, otočil ji a zezadu ho do ní strčil. Potom uslyšel tetu a nechal toho. Pak jí ještě poškozená sdělila, že následně, když byly s malou P. venku, byl tam i obžalovaný, který vytáhl penis,

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

chytil poškozenou za ruku a chtěl, aby si na něj sáhla. Ona se mu vykroutila a odešla. Když jí tyto věci poškozená sdělovala, plakala a bylo vidět, jak je pro ni těžké o těchto věcech mluvit, styděla se.

11. Svědkyň E.D. (č. l. 180-181) jako matka obžalovaného popsala návštěvu rodičů poškozené u nich. Otec poškozené křičel, že jí zabije syna a matka poškozené uvedla, že její syn měl znásilnit dceru. Poškozená jim to pak popsala sama. Oni zavolali syna, který to všechno popřel, ona sama tomu, co měl udělat její syn, nevěří.
12. Svědkyň M.N. (č. l. 181-182) uvedla, že o tom, co se mělo stát mezi obžalovaným a poškozenou v jejím bytě, nic nevěděla, neboť v jiné místnosti umývala okna a dozvěděla se až po dlouhé době, co se vlastně mělo stát. Pokud jde o chování poškozené poté, co se událost měla stát, tak byla taková zamlklejší, začala mít zdravotní problémy, zhubla, chodila po doktorech, bolelo ji břicho.
13. Znalkyň v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, se specializací klinická psychologie (č. l. 182-183) ve shodě s písemně vypracovaným znaleckým posudkem (č. l. 55-65) uvedla, že poškozená má rozumové schopnosti a vlastnosti osobnosti na takové úrovni, že je schopna správně vnímat, uchovat a vybavit si prožité události. Nebyl u ní zjištěn sklon ke konfabulaci nebo zvýšená ovlivnitelnost. Její výpověď má logickou strukturu, má detaily, je správně zasazena v čase a splňuje kritéria specificky věrohodné výpovědi. U poškozené nebyly zjištěny sklony k vymýšlení, konfabulaci nebo záměrnému zkreslování událostí ani obecně, ani ve vztahu k prošetřované věci. Pro poškozenou byl sexuální kontakt s bratrancem prvním sexuálním stykem v jejím životě. Z psychologického hlediska u ní došlo k narušení psychoemocionálního vývoje. Po prošetřovaných událostech změnila poškozená svůj život, nechodila ven, uzavřela se do sebe, nestýkala se s muži ani chlapci, trpěla pocity méněcennosti. Začala navštěvovat psychologickou terapii.
14. Znalkyň v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie dětí a dospělých (č. l. 164-165) v souladu s písemně vypracovaným znaleckým posudkem (č. l. 28-46) uvedla, že poškozená trpí posttraumatickou stresovou poruchou jakožto následkem prožitých událostí ze srpna 2017 v souvislosti s jednáním obžalovaného. Jedná se o poruchu spíše lehkého stupně, nicméně v důsledku této byla poškozená citelně omezena v obvyklém způsobu života tím, že přestala chodit ven mezi vrstevníky, byla smutná, nesoustředila se, zhoršil se jí školní prospěch, měla poruchy spánku, nechutenství, bolesti břicha a hlavy, uzavírala se do sebe a omezila své zájmy. Citelné omezení poškozené přetrvávalo u této po dobu asi jednoho roku.
15. Znalkyň dále v doplnění znaleckého posudku, který písemně zpracovala (č. l. 267-278) a doplnila v rámci hlavního líčení dne 21. 8. 2020 (č. l. 280-281), uvedla, že vzala v potaz všechny soudem dodatečně vyžádané zprávy, tedy konkrétně zprávy XXXXX, zpráv praktické lékařky poškozené a zdravotnické dokumentace poškozené, které zakomponovala do svých znaleckých závěrů a konstatovala, že zprávy, pokud jde o psychické projevy poškozené, na závěrech původního znaleckého posudku nic nemění, a pokud jde o potíže tělesné, je třeba závěry poopravit.
16. Pokud jde o psychické projevy, školy referují odlišnosti v jejím chování na základní škole a po nástupu na střední školu v září 2017, kdy oproti drzému a arogantnímu chování na základní škole se na střední škole projevovala jako submisivní, nekonfliktní, úzkostná, vytrvalá a se snahou. Poškozená se projevuje jako introvert, má pocity méněcennosti, avšak i když jí škola nejde, umí si stát za svým. V chování dle posuzované a jejího okolí pak došlo ke změně, kdy přestala vyhledávat zájmové činnosti, byla doma, měla strach chodit ven, aby se nepotkala s obviněným, byla nesoustředěná a nebyla schopna se k opravným zkouškám připravit a posléze změnila školu. Významné jsou pro diagnózu posttraumatické stresové poruchy poruchy spánku, kvůli nimž se přestěhovala do pokoje k babičce. Její snahy o vyhýbání se obviněnému a problémy při nutnosti opakovaně se v trestním řízení k věci vyjadřovat, vyvolávaly u poškozené dále afektivní výbuchy.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

17. Pokud pak jde o tělesné potíže popisované ve znaleckém posudku, tedy bolesti břicha a hlavy poškozené, pak tyto se vyskytovaly již před projednávanou událostí ze srpna 2017 a jejich vznik tedy nelze jednoznačně spojovat s psychickou traumatizací a nelze je tedy jednoznačně posuzovat jako somatické projevy posttraumatické stresové poruchy, i když předmětné trauma mohlo vyvolat zhoršení somatických potíží. Dále znalkyně rozvedla diagnostická kritéria posttraumatické stresové poruchy, z nichž poškozená splňuje všechny, vyjma neschopnosti vybavit si buď částečně nebo kompletně některé důležité momenty z období traumatu.
18. Z důkazů provedených ve smyslu ustanovení § 213 odst. 1 trestního řádu je třeba zmínit na č. l.
- 12 – zpráva o ambulantním vyšetření poškozené,
  - 126 – úřední záznam policie,
  - 130-132 – opis z evidence přestupků,
  - 133 – opis z evidence rejstříku trestů,
  - 152-153, 155-159 – fotodokumentace.
19. V doplněném dokazování je třeba z důkazů provedených ve smyslu ustanovení § 213 odst. 1, 2 trestního řádu zmínit na č. l.
- 223-224 – sdělení zmocněnce a znalkyně,
  - 229-233 – lékařská zpráva, sdělení psycholožky a sdělení XXXXX,
  - 235 – sdělení zmocněnce,
  - 237 – sdělení XXXXX,
  - 247-261 – sdělení XXXXX, lékařské zprávy, sdělení XXXXX,
  - plastovou složku obsahující zdravotnickou dokumentaci poškozené.
20. Při hodnocení výše uvedených důkazů provedených v původním hlavním líčení, jakož i v hlavním líčení doplněném a při jejich zvážení jednotlivě i v jejich souhrnu dospěl soud k následujícím závěrům.
21. Jediným přímým důkazem o vině obžalovaného je výpověď poškozené. Za této situace je nezbytné hodnotit míru věrohodnosti takového svědectví. Ve věci přibraná znalkyně po vyšetření osoby poškozené shledala, že její výpověď ve věci splňuje veškerá kritéria výpovědi specificky věrohodné. U poškozené nebyly zjištěny sklony k vymýšlení, konfabulaci nebo záměrnému zkreslování událostí ani obecně a ani ve vztahu k prošetřované věci. Možnou námitku, že by mohla být věrohodnost poškozené oslabena faktem, že se o události jako první svěřila své kamarádce až po přibližně dvou měsících (když údaje poškozené a svědkyně Č. jsou v tomto ohledu ne zcela přesné), a že se své matce svěřila až přibližně po sedmi měsících, znalkyně vyvrátila tím, že uvedla, že naopak takové chování poškozené plně odpovídá chování obětí tzv. vztahového násilnění, kdy násilník a oběť jsou známí a tehdy oběti opravdu mimořádně dlouho tají událost, ke které došlo, protože cítí ohrožení celé rodiny a čím jsou mladší, tím méně se svěřují (zde je nutno připomenout věk poškozené, kdy k události došlo, tedy 15 let). Nejčastější je pak s jistým časovým odstupem svěřeni se kamarádce, což se stalo i v tomto případě, a teprve poté, po uplynutí nějaké doby věc oběť sdělí doma, což se rovněž v daném případě stalo. Svěření se matce navíc plně odpovídá situaci, která k tomuto vedla, neboť rozhovor byl veden za účelem poučení o vztazích s chlapci a tehdy nastoupila přirozená reakce poškozené. Znalkyně neshledává ani v nejmenším v postupu poškozené motiv pomsty, když zejména onen velký časový odstup od události po svěřeni se rodině absolutně nenasvědčuje tomu, že by poškozená uvedením nepravdy chtěla obžalovaného za něco potrestat. Tato část vyjádření znalkyně zodpovídá otázku nastolenou obžalovaným, zda nemohlo jít teoreticky ze strany poškozené skutečně o promyšlenou pomstu za události, které vedly k rozhádání širší rodiny v důsledku oznámení obžalovaného, že otec poškozené je matce poškozené nevěrný. Při pomnutí zásadní nevhodnosti oznámení takového druhu osobou, která využívá dočasný azyl v rodině poškozené, neboť pro běžným normám neodpovídající způsob života byl obžalovaný v minulosti z vlastní rodiny vyobcován, je podstatné, že tento problém následně v rodině řešený nebyl osobním problémem poškozené, nýbrž jejích rodičů a nelze bez dalšího fabulovat, že rodiče poškozené tuto uvedenou formu použili jako nástroj pomsty vůči

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

obžalovanému, zvláště pak za situace, kdy znalkyně krom jiného konstatuje, že u poškozené nebyl zjištěn sklon ke zvýšené ovlivnitelnosti, když mnohem praktičtějším oproti mnohaměsíčnímu sprádaní intrik naznačenou formou by bylo vyřešení situace mezi obžalovaným a otcem poškozené, jehož se sdělení týkalo, a to ústně či fyzicky. Konečně všem účastníkům takového obžalovaným předpokládaného spiknutí by muselo být jasné, že důsledky vyšetřování takové události nutně dopadnou zejména na psychickou oblast poškozené s vědomím, že bude poškozená nucena vyjadřovat se k otázkám ryze intimním před orgány činnými v trestním řízení, což zvláště v jejím věku je vždy značný zásah do života. Ostatně z vystoupení poškozené v rámci hlavního líčení, kdy tato se nebyla přes trpělivý přístup soudu ani jediným slovem schopna k věci vyjádřit a laicky řečeno se zhroutila, je správnost uvedeného závěru potvrzena.

22. Velmi podstatným důkazem o vině obžalovaného, kromě výpovědi poškozené a výše zmíněných znaleckých závěrů o její věrohodnosti, pak jsou i závěry druhé ze znalkyň ve věci přibráných, kdy tato se vyjádřila ke zdravotním důsledkům jednání obžalovaného na psychickém i fyzickém zdraví poškozené. Znalkyně vyjádřila přesvědčení, že v důsledku sexuálního útoku obžalovaného poškozená trpěla posttraumatickou stresovou poruchou, jejíž příznaky v oblasti psychické i fyzické znalkyně konkrétně popsala a tyto odpovídají tvrzení poškozené, jakož i svědkyně S.H. st. a svědkyně M.N. Jsou-li znalecky i svědecky prokázány ve formě nechutenství, bolesti břicha a hlavy, ve formě poruch spánku, smutku, nesoustředění, omezení osobních zájmů a zhoršení školního prospěchu dopady na život poškozené časově navazující na projednávanou událost, pak tím spíše je vyloučen motiv pomsty formou křivé výpovědi, zejména při vědomí dlouhodobosti uvedených projevů, které měly na život poškozené znalecky popsany dopad, který není poškozenou sehrán, nýbrž lékařsky ověřen. Výše uvedené závěry týkající se dopadu jednání obžalovaného na fyzické zdraví poškozené následně znalkyně revidovala svým doplňkem znaleckého posudku, jenž bude rozebrán následně. Konečně významu nepostrádá ani část výpovědi svědkyně B.Č., která svěřením se poškozené popsala tak, že u toho plakala a bylo zjevné, jak je jí zatěžko o události mluvit a rovněž bylo patrné, že se za sebe poškozená stydí. Takové projevy opět logicky potvrzují věrohodnost výpovědi poškozené.
23. Pokud obžalovaný ve své výpovědi popsal události předmětného večera zcela opačně, tedy tak, že naopak on byl obětí sexuálního útoku ze strany poškozené, která ho hladila po stehně a snažila se mu sáhnout na penis, v čemž jí zabránil, tak je třeba si položit otázku, zda popisované jednání je typické pro patnáctiletou dívku bez do té doby jakýchkoli sexuálních zkušeností, u níž by bylo možno pro případ pravdivosti výpovědi obžalovaného předpokládat spíše významné pohledy či dotyky na sexuálně neutrálních částech těla obžalovaného, anebo jde spíše o jednání typické pro v té době 23letého muže s bohatými sexuálními zkušenostmi, které vyjádřil před soudem sám tak, že trvalé vztahy nepraktikuje, pouze krátkodobé, které končí sexem, a to asi tak 5x do měsíce.
24. Tvrdí-li poškozená, že mezi obžalovaným a jí došlo k dokonané souloži, pak nelze pominout obsah zprávy o ambulantním vyšetření poškozené ze dne 21. 2. 2018 (č. l. 12), z níž se podává, že panenská blána poškozené je nepoškozená. Bohužel detaily pohlavního styku mezi obžalovaným a poškozenou se soudu v rámci hlavního líčení nepodařilo objasnit, když poškozená nebyla schopna výpovědi a v přípravném řízení se vyjádřila k charakteru pohlavního styku pouze tak, že se tak stalo zezadu poté, co ji obžalovaný násilím předklonil a 2x jí zasunul penis do přirození. Pohlavní styk ve smyslu ustanovení § 185 trestního zákoníku reprezentuje širokou škálu možných činností, přičemž soulož je pouze jednou z mnoha. Za soulož je pak třeba pokládat spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Při souloži tedy fakticky dochází k proniknutí mužského pohlavního údu do pohlavního orgánu ženy tak, že se oba tyto orgány v jednom okamžiku spojí, přičemž postačí, že došlo jen k částečnému zasunutí pohlavního údu do pochvy ženy, aniž by přitom nutně muselo dojít k porušení panenské blány. Právě tento případ má soud z provedeného dokazování za prokázaný, neboť vychází-li z věrohodné výpovědi poškozené v tom smyslu, že došlo ve dvojím případě k zasunutí pohlavního údu obžalovaného do pochvy poškozené a při vědomí výše zmíněné lékařské zprávy dokladující neporušenost panenské blány poškozené v době spáchání trestného

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

činu, je pak třeba uzavřít, že ke spojení pohlavních orgánů obžalovaného a poškozené v daném případě došlo, a přestože intenzita pohlavního styku panenskou blánu poškozené neporušila, jedná se i tak o soulož.

25. Byla-li vyhodnocena věrohodnost poškozené jako zachovalá, pak vycházel soud z jejích tvrzení i pro účely závěru popsaných pod bodem 2 tohoto rozsudku, přestože jiné důkazy k tomuto jednání obžalovaného zajištěny nebyly, s pominutím pořízené fotodokumentace na č. l. 152-153 a 155-159, z níž se podává poloha místa činu konkretizovaného jako hřiště za domem na ulici XXXXX. Nelze pominout ani to, že i o tomto skutku poškozená informovala svoji kamarádku B.Č.
26. Pokud jsou výše zmiňovány konkrétní důvody, které vedly soud k závěrům o věrohodnosti poškozené s odkazem na jednotlivé důkazy, pak je na místě zabývat se i okolností, která na první pohled věrohodnosti výpovědi poškozené dodávat nemusí, a tou je nesoulad mezi tím, co poškozená sdělila znalkyni v rámci vyšetření a tím, co sdělila ve své výpovědi v přípravném řízení. Na jedné straně znalkyně v rámci svého znaleckého posudku (č. l. 64) ve své odpovědi na otázku č. 4 uvedla, že od doby, kdy proběhl sexuální kontakt s obžalovaným, si již poškozená přítele nenašla a další styk neměla (vyšetření poškozené v tomto případě proběhlo dne 30. 5. 2018) a na druhé straně poškozená v přípravném řízení (č. l. 101) uvedla, že někdy v dubnu 2018 chodila s klukem, se kterým měla v jednom případě pohlavní styk. Za předpokladu, že se poškozená v časovém vymezení této události, tedy duben 2018 nemýlí, pak je zjevné, že v rámci vyšetření znalkyni ohledně této záležitosti neuvedla pravdu či tuto zamlčela. Znalkyně soudem dotázána k tomuto možnému rozporu uvedla (č. l. 182-183), že se jí skutečně o takové události poškozená nezmínila, avšak pro případ, že se nejedná o omyl při časovém zařazení této události ze strany poškozené (což je teoreticky možné), pak znalkyně vysvětluje takové zamlčení či uvedení nepravdy tak, že by obecně vzato mohla taková skutečnost její znalecké závěry o věrohodnosti poškozené ovlivnit, avšak v dané situaci, s ohledem na znalost osoby poškozené, která byla v době vyšetření hodně nezralá a sexuálně nezkušená, své závěry dříve řečené nemění, když důvodem pro možné zatajení takové skutečnosti mohlo být i s ohledem na nízký věk poškozené to, že se styděla o takové záležitosti mluvit. Za této situace, a to i při vědomí výpovědi matky poškozené v tom smyslu, že jí asi půl roku po události sdělila, že si našla chlapce a z toho důvodu, že chtěla na věc zapomenout, s ním měla pohlavní styk, lze uzavřít, že závěry o věrohodnosti poškozené ohledně projednávaných skutků zůstaly i přes popsanou událost zachovány.
27. Pokud jde o doplnění dokazování ve smyslu pokynů odvolacího soudu, pak k pokynu vyžádat dokumentaci kontaktu poškozené s N.Š. a s J.V., pokud k těmto došlo nad rámec zpráv, které jsou součástí podkladové části znaleckého posudku z odvětví psychiatrie, bylo sděleno N.Š. (č. l. 230a), že jiný kontakt kromě vystavení zprávy o tom, že poškozená byla v její péči, nebyl a ze sdělení J.V. (č. l. 229) se podává, že se znalkyni v kontaktu nad rámec zpráv ve znaleckém posudku ze dne 22. 8. 2018 uvedených nebyl a jiný kontakt s poškozenou, nežli vstupní vyšetření z uvedeného dne si nepamatuje. Pokud jde o pokyn k vyžádání zdravotnické dokumentace praktického lékaře, pak tato byla vyžádána a je obsahem plastové složky založené ve spise. Ze zdravotnické dokumentace se podává, že poškozená trpěla břišními bolestmi, zvýšenou únavou, závratěmi a váhovým úbytkem již od července 2016, tedy před spácháním skutku kladeného obžalovanému za vinu a stejně tak i po něm, tedy po srpnu 2017. Pokud jde o pokyn k vyžádání podrobných zpráv škol, které navštěvovala poškozená před spácháním skutku kladeného obžalovanému za vinu a po něm, pak ze zprávy XXXXX (č. l. 258-261) se podává, že poškozená se projevovala před ukončením školní docházky ke dni 30. 6. 2017 občasným drzým chováním vůči pedagogickým pracovníkům, když takto se chovala pouze k liberálním pedagogům, dále spolužáky, se kterými je nepojilo přátelství ignorovala, nebo se při slovních útocích přidala k agresorovi vůči oběti, přičemž světlou výjimkou bylo krátké přátelství se spolužačkou na okraji kolektivu, i když i toto bylo proměnlivé, a pokud jde o prospěch, pak se jednalo o slabou žákyni, což je dokumentováno katalogovým listem na č. l. 260-261. Po prázdninách nastoupila poškozená na XXXXX, kde pobývala od 1. 9. 2017 do 17. 9. 2018 a z jejího hodnocení (č. l. 247) se podává její studijní průměr od 3,06 do 3,13 a významné množství

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

zameškaných hodin, avšak všechny byly omluveny. Na konci obou pololetí prvního ročníku poškozená neprospěla, z kteréhožto důvodu ve školním roce 2018-2019 opakovala první ročník a 17. 9. 2018 přestoupila na jinou školu. V hodnoceném období se poškozená jevila jako nekonfliktní jak ke spolužákům, tak i ke kantorům. Ze zpráv XXXXX (č. l. 252-255) se podává, že na tuto školu poškozená přestoupila dne 17. 9. 2018. Její prospěch byl slabší a v prvním pololetí školního roku měla dvě nedostatečné, v důsledku čehož absolvovala dvě opravné zkoušky, avšak neúspěšně. Na základě doložených zdravotnických zpráv jí bylo povoleno opakování prvního ročníku. Poškozená měla větší množství zameškaných hodin, obvykle ze zdravotních důvodů, ale vždy řádně omluvených. Mezi spolužáky se chovala přirozeně a ve třídě měla kamarády. Někdy však působila nesoustředěně a byla duchem nepřítomna. Opakování prvního ročníku bylo poškozené povoleno z toho důvodu, že doložila potvrzení psychologa, z něhož se podává, že trpěla psychickými potížemi. Poškozená je vedena jako žákyně se specifickými vzdělávacími potřebami – poruchami učení. Dále je poškozená hodnocena jako hodná, avšak přesto, že se snaží, škola jí moc nejde. Patří mezi nejslabší žáky, ale není to tím, že by zanedbávala své povinnosti. Poškozená nemá potřebu exhibovat, je spíše introvertní, ale nebojí se říct svůj názor, z kteréhožto důvodu byla spolužáky zvolena jako zástupkyně třídy ve školním parlamentu. K pedagogům se chová s úctou a na její chování žádné stížnosti nikdy nebyly. Bývá úzkostná, že opět neuspěje a má nízké sebevědomí. Je spíše submisivní, ale má-li pocit, že je v právu, umí si stát asertivně za svým.

28. Výše popsané zprávy a zdravotnickou dokumentaci znalkyně v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie dětí a dospělých zahrnula do svého dodatku znaleckého posudku a zkonstatovala v souladu se zjištěním soudu, že obsahem zdravotnické dokumentace je prokázáno, že potíže s břichem a hlavou se u poškozené vyskytovaly již v období, které nelze spojovat s projednávanou událostí a nelze je tedy jednoznačně dávat do souvislosti se somatickými projevy posttraumatické stresové poruchy. Pokud pak jde o psychické projevy, všímá si znalkyně opět v souladu se zjištěními soudu změny chování poškozené ke kolektivu a pedagogickým pracovníkům před (zpráva ZŠ) a po (zprávy ŠŠ) srpnu 2017, kdy došlo k páčání trestné činnosti obžalovaným, kdy na rozdíl od drzé žákyně, která má problémy i v kolektivu, je na středních školách stažená, bez sebevědomí a s problémy, se kterými si neví rady. Na základní škole měla i čtyřky, ale vždy byla schopna ročník uzavřít, po srpnu 2017, tedy v rámci jejího působení na středních školách, musí dělat opravné zkoušky, z čehož znalkyně dovozuje výrazně narušenou pozornost, což je jedním z charakteristických projevů posttraumatické stresové poruchy. Kromě projednávaného skutku znalkyně nezjistila vyšetřením poškozené žádnou jinou situaci takového rozsahu, která by mohla k uvedeným změnám vést. Pokud jde o diagnostická kritéria posttraumatické stresové poruchy, pak tyto znalkyně u poškozené shledala všechny (A,B,C,D/2a,b,c,d,e,E), vyjma jediného (D/1). Konkrétně jde o diagnostická kritéria, kdy
- A. Postižený musel být vystaven stresové události nebo situaci krátkého nebo dlouhého trvání výjimečně nebezpečného nebo katastrofického charakteru, která by pravděpodobně způsobila hluboké rozrušení téměř u kohokoliv,
  - B. Je přítomno neodbytné znovuvybavování nebo znovuprožívání stresu v podobě rušivých flashbacků, živých vzpomínek či opakujících se snů nebo prožívání úzkosti při expozici okolnostem připomínajícím nebo spojeným se stresorem,
  - C. Postižený se musí vyhýbat nebo dává přednost vyhýbání se okolnostem, které připomínají nebo jsou spojeny se stresorem, přičemž toto vyhýbání nebylo přítomno před expozicí stresoru,
  - D/2. Jsou přítomny kterékoli dva z následujících příznaků zvýšené psychické citlivosti a vzrušivosti, které nebyly přítomny před expozicí stresoru
    - a) obtíže s usínáním nebo udržením spánku,
    - b) podrážděnost nebo návaly hněvu,
    - c) obtíže s koncentrací,
    - d) hypervigilita,
    - e) přehnané úlekové reakce.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

E. Kritéria B, C a D musí být splněna v průběhu šesti měsíců od stresové události nebo od konce období stresu.

29. Dle znalkyně absentuje jediné kritérium posttraumatické stresové poruchy, a to pod bodem D/1, tedy neschopnost vybavit si buď částečně, nebo kompletně některé důležité momenty z období traumatu.
30. Takto výše obecně pojatá diagnostická kritéria posttraumatické stresové poruchy znalkyně konkrétně rozvedla tak, že v souvislosti s žalovaným jednáním obžalovaného nastaly u poškozené školami referované odlišnosti jejího chování, kdy oproti drzému a arogantnímu chování se začala projevat jako submisivní, nekonfliktní, úzkostná a s pocity méněcennosti. Dále poškozená přestala vyhledávat zájmové činnosti, byla doma, měla strach chodit ven, aby nepotkala obžalovaného, byla nesoustředěná, nebyla schopna se k opravným zkouškám připravit a změnila školu. Pokud jde o poruchy spánku, tyto jsou dokumentovány přestěhováním se poškozené do pokoje k babičce a v důsledku vyhýbání se obžalovanému a v důsledku řešení záležitosti před orgány činnými v trestním řízení se počaly dostavovat afektivní výbuchy poškozené. Dále znalkyně uvedla, že své závěry získané na základě mj. jejího osobního vyšetření dne 23. 8. 2018, si ověřila i následně v řízení před soudem, kdy před jednáním u soudu mohla pozorovat poškozenou před jednací síní, kde propukala v pláč, třásla se, neboť se jí znovu vracely události, jako by se staly nyní, a to přesto, že jí bylo vyhověno soudem a byla vyslýchána odděleně od osoby obžalovaného.
31. Doplněným dokazováním, konkrétně vyžádáním a vyhodnocením zdravotnické dokumentace poškozené, pak došlo ke změně závěrů znalkyně v tom smyslu, že poškozenou popisované tělesné potíže související s hlavou a břichem nemají či nemusejí nutně mít souvislost s posuzovaným jednáním obžalovaného, a přestože teoreticky vzato prožité trauma mohlo vyvolat zhoršení somatických potíží u poškozené se již v předmětném období vyskytujících, ani takové zhoršení není nutně prokázáno jako související s projednávanou trestnou činností a tedy nadále za vinu obžalovanému kladeno nemůže být. Na druhou stranu, a to je podstatné, závěry týkající se psychických projevů poškozené výše popsaných byly dány znalkyní do jednoznačné souvislosti s jednáním obžalovaného a tyto lze ve stručnosti zopakovat jako neodbytné znovuvybavování nebo znovuprožívání stresu v podobě rušivých flashbacků, dále snaha poškozené vyhýbat se pachateli, jakož i vyhýbat se či dávat přednost vyhýbání se okolnostem, které připomínají stres a konečně byly u poškozené shledány obtíže s usínáním nebo udržením spánku, podrážděnost nebo návaly hněvu, obtíže s koncentrací, hypervigilita (tendence ke zvýšené bdělosti) a přehnané úlekové reakce. Pokud jde o intenzitu psychických obtíží poškozené, jež mají souvislost s jednáním obžalovaného, tuto lze vysledovat z výpovědi samotné poškozené, která uvedla (č. l. 102), že poté, co se to stalo, začala chodit míň ven, špatně spí, málo jí, celkově je uzavřená do sebe a nechce kolem sebe vidět lidi. Poté, co byla věc oznámena, se to trochu zlepšilo, ale poté, co na ni obžalovaný opět mluvil, tak je to zase horší. Blížší ověření aktuálních pocitů poškozené nebylo možno výsledkem před soudem shledat, neboť přes více než deset minut trvající pokusy o získání vyjádření poškozené nebyla tato schopna pro silné citové pohnutí a pláč se k věci vyjádřit. Matka poškozené, S.H. st. (č. l. 109) k této otázce uvedla (č. l. 164), že porovnáním psychického stavu dcery před incidentem a po něm může prohlásit, že se psychicky hodně zhoršila, nerada jí něco říká, uzavírá se do sebe, je sama v pokoji, ve škole je nesoustředěná a není to prostě ona. Příbuzná poškozené, svědkyně M.N. dále ve své výpovědi (č. l. 182) uvedla, že po létu 2017 hodnotí poškozenou jako zamklější, z ničeho nic zhubla a nebyla to ona. Konečně i znalkyně sama v rámci doplňujícího výsledku (č. l. 280-281) uvedla, že poškozenou měla možnost naposledy sledovat před výslechem u soudu (13. 9. 2019) a s ohledem na popis jejího chování (viz výše) zkonstatovala, že jsou-li u poškozené takové projevy i dva roky po ataku, pak už se jedná o změnu trvalou a v souladu s vnímáním soudu, který měl možnost k témuž dni v rámci pokusu o výslech poškozené tuto sledovat (tak, jak je výše popsáno), lze otázku intenzity psychických potíží poškozené vzniklých v důsledku jednání obžalovaného uzavřít jako prokázanou na úrovni nejméně lehčího stupně.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

32. Pokud jde o pokyn odvolacího soudu vyjádřený v odstavci 22 předmětného usnesení v tom smyslu, že má nalézací soud zkoumat obsah opravného prostředku obhajoby, zda v něm není skryt důkazní návrh na znalecké zkoumání samotného obžalovaného, tak dotazem na stranu obhajoby v tom smyslu, zda existují nějaké další návrhy na doplnění dokazování, tyto nezazněly, čímž je uvedená pochybnost odstraněna, když soud sám potřebu znaleckého zkoumání osoby obžalovaného neshledává důkazně nezbytnou.
33. Podle § 185 odst. 1 trestního zákoníku se trestného činu znásilnění dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, přičemž kvalifikovanou skutkovou podstatou podle § 185 odst. 2 písm. a), b), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku jsou vedle jiných postižena jednání, kdy dojde k souloži a dále je-li čin spáchán na dítěti a konečně je-li takovým činem způsobena těžká újma na zdraví. S ohledem na formulaci skutkové podstaty trestného činu znásilnění je třeba, aby pachatel překonal užitím některé z forem násilného jednání odpor znásilňované osoby a k pohlavnímu styku došlo donucením. Existenci projevu nevole má soud ze strany poškozené s ohledem na její výpověď za prokázanou. Donucení spočívá v tom, že obžalovaný poškozenou chytil za ruku, následně ji otočil k sobě jejími zády, stáhl jí legíny, které se poškozená marně pokoušela natáhnout zpět, zakryl jí rukou pusu a teprve poté provedl pohlavní styk. Podle § 126 trestního zákoníku se dítětem rozumí osoba mladší 18. let, pokud trestní zákoník nestanoví jinak, přičemž poškozená S.H. měla v době spáchání skutku věk 15 let a 2 měsíce, což bylo obžalovanému nepochybně známo, když jak sám uvádí, zná poškozenou od malička, když tuto vozil v kočárku. Pokud pak jde o způsobení těžké újmy na zdraví, pak touto se rozumí podle § 122 odst. 2 trestního zákoníku jen vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění a za těchto podmínek je těžkou újmou na zdraví mj. podle § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku delší dobu trvající porucha zdraví.
34. Ve smyslu platné judikatury (NS 6 Tdo 320/2018 a 8 Tdo 751/2017) se znalkyně ve svém znaleckém vyjádření zabývala otázkou, v jakých sférách života poškozené se posttraumatická stresová porucha projevila (duševní nerovnováha, selhávání ve škole, omezený kontakt s vrstevníky, nevycházení ven a poruchy spánku), dále upřesnila, po jakou dobu tato porucha trvala (tedy postupný nástup od září 2017, zhoršení stavu od počátku vyšetřování záležitosti orgány činnými v trestním řízení a od srpna 2018, tedy od doby vyšetření poškozené znalkyní tato konstatuje poruchu již plně rozvinutou) a konečně se znalkyně věnovala i intenzitě, v jaké posttraumatická stresová porucha poškozenou omezovala v obvyklém způsobu života, a přestože uvedla, že jde o lehčí stupeň poruchy, současně dodala, že i v této úrovni jde o vážné poškození zdraví, neboť omezení způsobu jejího dosavadního života bylo silné a je ohrožena trvalými následky.
35. Podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku se přečinu výtržnictví dopustí ten, kdo se dopustí veřejně nebo na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti nebo výtržnosti zejména tím, že napadne jiného, hanobí hrob, historickou nebo kulturní památku anebo hrubým způsobem ruší přípravu, průběh nebo zakončení organizovaného sportovního utkání, shromáždění nebo obřadu lidí. Hrubou neslušností se pak rozumí jednání, jímž jsou hrubě porušována pravidla občanského soužití a zásady občanské morálky, přičemž obnažování se na místě veřejnosti přístupném a požadavek obžalovaného vůči poškozené, aby se dotkla jeho přirození, je nepochybně hrubým útokem na čest a vážnost občana. Prostory za domem na XXXXX, jak tyto vyplývají z pořízené dokumentace, pak nepochybně místem veřejnosti přístupným jsou.
36. Podle § 13 odst. 2 trestního zákoníku je k trestní odpovědnosti za trestný čin třeba úmyslného zavinění, nestanoví-li trestní zákon výslovně, že postačí zavinění z nedbalosti. Oba popsané trestné činy jsou trestnými činy úmyslnými, přičemž podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se těchto obžalovaný dopustil v úmyslu přímém, neboť chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit či ohrozit zájem takovým zákonem chráněný.

37. Objektem trestného činu znásilnění podle § 185 trestního zákoníku je právo člověka na svobodném rozhodování o svém pohlavním životě. Předmětem útoku je kterýkoli člověk, přičemž nezávisí na věku osoby. Okolnost, že byl trestný čin spáchán souloží, byla prokázána a stejně tak byl prokázán závěr, že se tak stalo na dítěti, tedy osobě mladší 18. let. Není přitom třeba, aby pachatel znal věk poškozené osoby s jistotou, ale postačí, že uvedenou okolnost vědět měl či mohl, což je u obžalovaného, jak výše rozvedeno, nepochybně naplněno. Objektem trestného činu výtržnictví podle § 358 trestního zákoníku je ochrana klidného občanského soužití před závažnějšími útoky narušujícími veřejný klid a pořádek, přičemž zpravidla jsou výtržnictvím ohroženy i další zájmy, zejména v daném případě čest a důstojnost poškozené. Objekt zločinu a předmět útoku obžalovaného byl popsán výše a zbývá se tedy zabývat subjektem trestného činu, tedy osobou obžalovaného, když tento splňuje podmínku ustanovení § 25 trestního zákoníku (dostatečný věk) v době spáchání trestné činnosti a rovněž tak podmínku přičetnosti vyjádřenou v § 26 trestního zákoníku, když k jinému hodnocení osoby obžalovaného tento v průběhu trestního řízení přičinu nezavdal. Subjektivní stránka trestných činů je popsána výše včetně zavinění a objektivní stránka pak zůstává nezpochybněna, neboť jednání obžalovaného vyjádřené ve výroku tohoto rozsudku bylo plně ozřejmeno, následek jeho jednání je rovněž zřejmý a příčinný vztah mezi jednáním a následkem byl rovněž prokázán. V případě obou trestných činů bylo motivem jednání obžalovaného jeho sexuální uspokojení, a to nezávisle na vůli poškozené. Jednáním uvedeným ve výroku tohoto rozsudku tak obžalovaný naplnil po subjektivní i objektivní stránce pod body 1 a 2 výroku tohoto rozsudku veškeré zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), b), odst. 3 písm. c) trestního zákoníku (v bodě 1) a přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku (v bodě 2).
38. Při úvaze o stanovení druhu trestu a jeho výměry u obžalovaného přihlédl soud k ustanovení § 39 odst. 1, 2, 3 trestního zákoníku.
39. Obžalovaný byl před spácháním trestné činnosti 2x přestupkově postižen (č. l. 130-132), a to dne 21. 2. 2017 a 23. 5. 2017 a dále byl 2x soudně trestán (č. l. 133), přičemž přihlízet lze pouze k odsouzení Městským soudem v Brně pod sp. zn. 9 T 89/2016, kdy byl obžalovaný trestním příkazem doručeným dne 10. 8. 2016 odsouzen pro trestný čin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíce s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 18 měsíců. Výše uvedené skutečnosti soud posoudil jako okolnost přitěžující podle § 42 písm. p) trestního zákoníku. Polehčující okolnosti ve smyslu ustanovení § 41 trestního zákoníku soud u obžalovaného neshledal. Do jisté míry soud přihlédl i ke skutečnosti, že se obžalovaný dopustil trestné činnosti vůči vzdálenější příbuzné a rovněž bylo přihlédnuto k tomu, že se obžalovaný dopustil dvou trestných činů. Obžalovaný byl v rámci trestní sazby podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku ohrožen trestem odnětí svobody od pěti do dvanácti let a s ohledem na vše výše uvedené byl tomuto uložen úhrnný trest podle zásad ustanovení § 43 odst. 1 trestního zákoníku, a to při spodní hranici trestní sazby. Pro výkon uloženého trestu odnětí svobody byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost ve výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kateřina Koukalová.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení opisu rozsudku také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Brno 21. srpna 2020

JUDr. Miloš Žďárský v. r.
předseda senátu